

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně: **M.S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 31.12.2009, o **starobním důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 1.3.2010 byly zamítnuty námitky žalobkyně proti jejímu rozhodnutí ze dne 31.12.2009 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. V odůvodnění svého rozhodnutí o námitkách uvedla žalovaná mj., že žalobkyně v měsíci srpnu 2009 požádala o přepočítání starobního důchodu a doložila, že ve školním roce 1960/61 absolvovala devátý ročník Osmileté střední školy v Dolní Súči resp. v Základní devítileté škole v Dolní Súči (na území dnešní Slovenské republiky). Dále v odůvodnění svého rozhodnutí žalovaná uvedla, že žalobkyni náležel starobní důchod od 6.3.2002, takže zvýšení bylo možno vyplácet pouze 3 roky ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na jeho zvýšení. Proto nemohl být žalobkyni doplatek k důchodu za období od 6.3.2002 do 1.1.2006 přiznán.

Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) potom přezkoumávaným rozhodnutím ze dne 31.12.2009 číslo x zvýšila žalobkyni od 6.3.2002 starobní důchod dle ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění na částku 7.500,- Kč měsíčně. Zároveň uvedla v odůvodnění, že

doplatek jejího důchodu za dobu před 1.1.2009 náleží dle čl. II zákona č. 306/2008 Sb. v rozsahu tří let.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včas žalobu, v níž zejména namítala, že byla poškozena o částku 7.354,- Kč, poněvadž jí měl být poukázán doplatek jejího starobního důchodu za období od 6.3.2002 do 1.1.2006 a nikoli teprve od 1.1.2006, jak to učinila žalovaná. Žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby, přičemž provedla v písemném vyjádření podrobné zdůvodnění napadeného rozhodnutí.

Krajský soud provedl důkaz rozhodnutími žalované ze dne 31.12.2009 a 1.3.2010, obsahem dávkového spisu žalobkyně a žádostí o starobní důchod.

Z obsahu dávkového spisu bylo zjištěno, že námitky vznesené žalobkyní proti rozhodnutí ze dne 31.12.2009 byly zamítnuty napadeným rozhodnutím žalované ze dne 1.3.2010 a zároveň bylo rozhodnutí ze dne 31.12.2009 potvrzeno.

Ze žádosti žalobkyně uplatněné dne 12.8.2009 na OSSZ v Novém Jičíně bylo zjištěno, že požádala, aby byl proveden přepočít jejího starobního důchodu zejména s ohledem na to, že ve školním roce 1960/1961 absolvovala devátou třídu základní školy.

Z obsahu dávkového spisu bylo zjištěno, že žalobkyně (dříve M. M.) absolvovala devátý ročník Osmileté střední školy v D.oliní Súči ve školním roce 1960/1961 - dle vysvědčení touto školou vystaveného.

Dle dohody s.r.o. A. Nový Jičín ze dne 6.11.2001 uzavřené se žalobkyní měl pracovní poměr uzavřený pracovní smlouvou ze dne 1.3.1972 skončit dohodou dne 5.3.2002.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Dle zákona č. 186/1960 Sb. byly změněny osmileté základní školy na základní devítileté školy. Podle tohoto zákona, který nabyl účinnosti dne 1.1.1961 bylo postupováno také dle směrnice ministerstva školství a kultury č. 2035/61-I/2 a směrnice č. 17 164/60-I/2. Podle těchto směrnic žáci dnem 1.9.1961 postoupili bez výběrového řízení do I. ročníku střední všeobecně vzdělávací školy. Doba docházky do devátého ročníku na osmileté škole byla řádným denním studiem, uskutečněným po skončení osmileté povinné školní docházky. Svým rozsahem a obsahem potom už odpovídala studiu na střední škole. Devítiletá školní docházka byla v plném rozsahu povinná teprve od školního roku 1961/1962. Deváté ročníky na kterémkoli typu škol byly ve školním roce 1959/1960 a 1960/1961 již vzděláním po splnění povinné školní docházky.

Dle ust. § 6 zákona č. 5/1956 Sb. o sociálním zabezpečení doba docházky do devátého ročníku ve školním roce 1960/1961 byla dobou zaměstnání a byla hodnocena jako doba přípravy na povolání po skončení povinné školní docházky studiem na výběrové škole.

Dle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 15/1995 Sb. o důchodovém pojištění se za dobu pojištění považují též doby zaměstnání získané před 1.1.1996 dle předpisů platných před tímto dnem.

Dle ust. § 8 odst. 1 písm. f) zákona č. 100/1988 Sb. ve znění platném do 31.12.1995 se zaměstnáním rozumí studium po skončení povinné školní docházky.

Dle článku 20 odst. 1 Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení č. 228/1993 Sb. doby zabezpečení získané přede dnem rozdělení ČSFR před 1.1.1993 se považují za české doby pojištění, protože k 31.12.1992 žalobkyně pracovala u zaměstnavatele, který měl své sídlo na území dnešní České republiky.

Dle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., zjistí-li se, že:

důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše však tři roky nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení.

Žalobkyni byl starobní důchod přiznán od 6.3.2002. Žalobkyně uplatnila nárok na zvýšení důchodu, resp. požádala o jeho přepočítání dne 12.8.2009. Žalovaná postupovala správně při vydání rozhodnutí z 31.12.2009, když vzhledem k nově prokázané době pojištění důchod žalobkyni zvýšila. Postupovala také správně dle článku II. bodu 14 zákona č. 306/2008 Sb., když za dobu před 1.1.2009 se důchod nebo jeho zvýšení doplatí ve výši, v níž důchod správně náležel, nejvýše v rozsahu stanoveném právními předpisy účinnými ke dni 31.12.2008. Doplatek za období od 6.3.2002 do 1.1.2006, který žalobkyně požadovala ve výši 7.354,- Kč jí tedy nenáležel právě s ohledem na to, že právními předpisy účinnými k 31.12.2008 (a řešícími tuto otázku) byl zákon č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, konkrétně jeho ust. § 56 odst. 1 písm. b), jak je shora citováno. Důchod se zvýšil ode dne, od něhož zvýšení náleželo, nejvýše však tři roky nazpět. Žalovaná tedy správně provedla zvýšení starobního důchodu žalobkyně od 6.3.2002, tedy ode dne, kdy jí starobní důchod náležel. Správně také žalovaná doplatila žalobkyni zvýšenou částku za tři roky nazpět od uplatnění nároku na zvýšení důchodu.

Krajský soud proto žalobu zamítl, neboť není důvodná (ust. § 78 odst. 7).

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná ČSSZ toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d) zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem jeho doručení. Lze proti němu podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 23.8.2010

Za správnost vyhotovení:

Věra Šustrová

JUDr. Miroslava Ježoviczová, v.r.

- samosoudkyně -